

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Til § 1.

Ved de i Aarene 1889 og 1893 stedfundne Uddelinger af Bonus til de forsikrede er der fra Lovgivningsmagtens Side givet Bævis for, at Hensigten med, at Staten driver Forsikringsvirksomhed, kun er at virke til alment Gavn, men ikke derved at skabe Staten en Bilde til Indtægt, idet man paa liberal Maade har givet de forsikrede Andel i det tilstedeværende Overflud, saa vidt et passende Hensyn til Anstaltens Sikkerhed tillod det. Der er endvidere i Lov af 15de Marts 1889 § 20 tillet lignende Fordelinger i Udsigt, idet det er bestemt, at der vil være at gøre Forslag om lignende Uddelinger i Fremtiden, naar dette kan ske. Paa en vis Maade kunde det altsaa siges, at alle Billighedens Fordringer vare stete Fyldest; men det kan dog ikke nægtes, at det vilde være at foretrække, at det een Gang for alle ved Lov blev statutmæssig fastslaaet, om, i hvilken Udstrækning, og hvorledes der til visse Tider kunde finde en Fordeling af Overflud Sted.

Ser man først hen til den Del af de forsikrede, som kun tegne deres Forsikringer, fordi de ere pligtige til at gøre dette, saa er Forholdet det, at de tvinges til at tegne Forsikringer, for hvilke Priserne af Hensyn til Sikkerheden ikke kunne sættes lavere, men af hvilke Priser man dog gør sig grundet Forventning om, at i alt Fald noget Overflud skal resultere. En saadan forsikret kunde ikke uden en vis Ret gøre gældende, at naar han saaledes tvungent skal præstere sin fulde Betaling, burde hans Andel i det forventede Overflud ikke gøres afhængig af en Lov, paa hvis Vedtagelse han dog ikke kan være aldeles sikker.

For de frivillige Forsikringer gælder ikke Hensynet til Tvangen; de, der forsikre sig, kunne ikke her henvise til nogen Slags Ret, men de kunne dog henvise til det overordentlig onstelige i, at de skulle kunne benytte Anstalten med alle de Fordele, der umiddelbart følge deraf, uden at de skulle være usikkert stillede med Hensyn til eventuel Bonus. Det er uheldigt, naar en Person, der nærer Ønske om at indtræde og vil være godt tjent dermed, atter fratager sin Hensigt, fordi der fra konkurrerende Selskabers Side foreholdes ham, hvor usikker Udstedelsen af en fremtidig Lov om Uddeling af Bonus er, og hvor

ganste anderledes fordelagtigt det er at entrere med det og det Selskab, hvor statutmæssigt saa og saa meget af Overfludet skal og maa uddeles til de forsikrede. Og man kan være ganske sikker paa, at en saadan Bævirkning af Publikum baade har fundet Sted og vil finde Sted, saa længe Ordningen bliver som hidtil.

Det kan heller ikke nægtes, at det er et meget stort Apparat, der, som Forholdene nu ere, sættes i Gang, naar en Bonusuddeling skal finde Sted; Lovgivningsmagten skal Gang efter Gang beskæftige sig med de samme Spørgsmaal, der væsentlig ville komme til at foreligge paa samme Maade, blot at nogle Tal snart ere noget større snart noget mindre; men hvor Resultatet i Forvejen vilde kunne forudsiges, medmindre Lovgivningsmagten helt skulde forandre Stilling til Sagen.

Den statutmæssig fastsatte Bonus er endvidere at anbefale, naar man tager Hensyn til, at Anstalten, skønt Statsanstalt, dog, naar den skal trives, saa vidt muligt maa drive sin Virksomhed under de Former, som Praksis for længst har viist som hensigtsmæssige for de private Selskaber, med hvilke den skal virke Side om Side. Livsforsikringsteknikken er nu for Tiden saaledes, at man ikke tilstræber at knibe Priserne ned til det mindst mulige; men at man til Bengæld for den rundeligere Bestemmelse af Prisen, som Selskabets Sikkerhed kræver, forpligter sig til efterhaanden at refundere det overflødige. Statsanstalten bør ikke staa tilbage for private Selskaber i Henseende til det, der saaledes paa een Gang er sikkert og hensigtsmæssigt, — og som taltaler det forsikringsjøgende Publikum. Det kan vel ikke nægtes, at Hensynet til Bonus er kommet til at spille en meget for stor Rolle i Folks Betragtning af Forsikringsvæsenet, saa at man overvurderer Betydningen deraf i Forhold til de langt vigtigere Faktorer: Sikkerheden og Prisen; men det er upraktisk at se bort fra de forsikringsjøgendes Opfattelse, naar et passende Hensyn dertil lader sig tage uden at svække Anstaltens Sikkerhed.

Hovedspørgsmaalet bliver altsaa dette: Kan man, saaledes som nærværende Lovforslag tilfigter, indrette statutmæssig Bonus, hvorved de forsikrede saa en bestemt Ret til